№ 71 1877—1905 № 71

ქვირა, 8 მაისი

ივერია

ყოველ-დღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

ქვირა, 8 მაისი

ტელეფონი № 922.

გაზეთის ფასი დასაბეჭდი: წელიწადში 10 მან., ექვს თვეში 5 მან. თვეში 1 მანეთი.
ფოსტიანი: ოფიციალურად მოლაპარაკები „შეიძლება ყოველ დღე, უქმეების გარდა, დილის 11-დან 12 საათამდე.
დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელზე უნდა გამოიუგზავნის, წერილ წერილებს რედაქცია არ ინახავს, ეუფლელ წერილები ინახავს ერთის თვის განმავლობაში.
ფოსტა-ადრესი: Тиф., Ред. „Иверіи“.

ფასი ერთი ნომერი 3 კაპ.

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პეტიტით პირველ ჯეროზე 12 კაპ., შემდგომნელზე 10 კაპ., წერილი განცხადება—ნორიგინალი.
განცხადება რუსეთისაგან და ზღვარგარეთიდან მიიღება ლ. დ. ბ. მეტლეს და ამ. კანტორაში—ბაქინაკოვი, ბულევარიანი და ვარშავაში.
ხელის მოწერა და ფასიანები ადგილობრივ (ტფილისს) ეარსებოდა ბოლომდე რედაქციაში ბეშენის ქუჩაზე, № 11, სახლ. ს.ბ.-ის სახლში.

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

„ივერია“.

1905 წლის განმავლობაში რედაქცია დაურიგებს ხელის მომწერელებს

პრემიად 12 წიგნს

საერთო სათაურით: **„ივერიის ბიბლიოთეკა“**, რომელშიაც მოთავსებული იქნება: ბელეტრისტული და სამეცნიერო თხზულებანი და წერილები ქართველი და უცხო მწერალთა.

გაზეთში და სპრემენო წიგნებში იქნება მოთავსებული **სტატიები** და **ილუსტრაციები.**

გაზეთის ფასი: 1 აპრილადან წლის დამდეგამდის 7 მან., რომლის გადახდა ნაწილ-ნაწილადაც შეიძლება. ეინც 1-პრემის უკვე დარიგებული პირველ წიგნს მოისაკრავს, 50 კაპ. უნდა გამოგზავნოს მის ფასად.

ფასები ნომერი გაზეთისა ცალკე 3 კაპ.

ოფიციალია ოფიციალს ბეშენის ქუჩაზე, № 11, საერთაო საზოგადოების სახლში (მესამე სართულზე).

საფოსტო ადრესი: Тифлисъ, Редакція газ. „Иверіи“.

კერარა, 8 მაისს, კუკიის სასაფლაოს წმ. ნინოს ეკლესიაში, დანიშნული წირვა და ძმადილის ყურთხე

ᲠᲣᲡᲔᲗᲘ-ᲘᲐᲞᲝᲜᲘᲡᲘᲡ ᲛᲐᲛᲐ

ᲓᲔᲢᲐᲚᲘ

(რუსეთისა და ᲘᲐპᲝᲜᲘᲡᲘᲡ საომენტარებისგან)

ᲞᲝᲠᲢᲐᲠᲗᲣᲠᲘ, (ლონდონიდან). იაპონიის კორესპონდენტები ამოწმებენ, რომ 5 მაისს უნახავთ რუსეთის სამოთხეზე მეტი რაზმი ქეეთი ჯარის, ზვიდან-ოვაანი ცაზეკი ოთხის ზარბაზნით, ფინგზეფანტუსეენ მიმავალი. ნაჭიტუს მახლობელად ჯარი ზეადგილას გამონდა.

ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲘ. 7 მაისი. 11 საათზე და 7 წუთზე ოიიმა ტელეინიდან ჩრდილოეთისკენ გაემართა. ტელეინის ნიშნულ ვაკეზეს სუროდათ დიდებულად ვიგეკოდენინთ, მაგრამ ალნიგეს, ოიიმა უკვე წავიდა. გუნუკულთის ჩრდილო მხრეს რუსის ხიღის წაზფესის შეეცდილიყენენ, მაგრამ ყარაულმა შეეტყო. ყეირილზე, სროლით უპასუხეს. ყარაულმაც დაუწყო სროლა. მეფრეებმა იარაღი დაჯარეს და თავს უშველეს,

ᲚᲘᲒᲜᲘᲪᲘ, 6 მაისი. რუსეთისა და გერმანიის სანაპირე გემები ნაშუა მახლოლოდ სდგანან, ნალმინან გემის „კარონაფლ“ მეთაოლეყურამთი, ოეკამდე სანაპირე გემი სდგას წმინდა ოიკოის კოსკების მახლობელად, „დასსაბ“ ეარაოულთი. მხოლოდ „კეიეი“ სდგას სავაჭრო ნავთსადგურ სიოგონში.

ᲛᲣᲜᲮᲔᲜ (რეტერი), 6 მაისი. გენერალ ოკუს ჯარი. შუადღისას, 5 მაისს, ჩანტუს მახლობლად ჩრდილოეთით გაიჭრა რუსეთის სამი თოფი რაზმი და ზვიდი თუ რვა ეტალერონი ოთხისა თუ ხუთის ზარბაზნით. რამდენეჯერმე დასცეეს ზარბაზანი და ჩრდილოეთისკენ გაემართენ.

ᲙᲝᲠᲔᲐ, 6 მაისი (სტანდარტი). სარშენეო წყაროებიდან ვიცით, რომ გენერალის ზეკოოსანთა ხიოკოოეში ვიღაც, რომ გენერალის ზეკოოსანთა ბიოკოოეში ზეადასტას გამეზინასთვის ადგილის ძებნა ჰქონია ბინნიდ.

ᲝᲩᲘᲜᲘ, 6 მაისი (სტანდარტი). ოფის დაწყებიდან დღემდე კორეიაში გადასულია 50,000 მეტი იაპონელი.

(ᲓᲐᲛᲗᲐ ᲓᲐᲬᲧᲝᲑᲘᲡ ᲗᲐᲠᲘᲦᲘ 3ᲛᲐᲘᲡᲘ ᲓᲐᲒᲠᲔᲑᲣᲚᲘ)

ᲫᲣᲚᲐᲜᲔᲚ-ᲨᲐᲮᲝᲗᲘᲐᲜᲘᲡᲐᲓᲐᲜ

ᲘᲐᲞᲝᲜᲘᲐ და ᲡᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲝᲑᲐ. ლონდონიდან დეპეშით ატყობინებენ ვენის გაზეთებს: „მეფე ედუარდი გუშინ საჭიროდ მოიგიდა ეგ სანერინესმეგზალ. ვიგზალიან პირველპირა გარეშე სამეცთა სამინისტროში წვიდა და სრული ორი საათი დაჰრა იქა. ღღეს ღიღლთეე მინისტროთა საბეჭიკ შეიკრა ხათაბაინოდ. მარტო ამ ფაქტებიდანაკი სმნს, როგორ გამწეკეიდან საფარაგეთის ან იაპონიის ურთიერთობა და რა ნაირად ეშნინანთ ამ, რომ ინგლიის ოიმში გარეკეა ბოიუბდეს. იაპონიას ეხლიკე სრული ეფფეეი აქეს, ინგლიის დამპარაბი მოსთბოიოს საფარაგეთის ეშნიანდეეგეგ. ინგლიის-იაპონის საკავშირო ხელშეკრულოების მე-2 და მე-3 მეხლეთის ძალით, ორივე მხარე მოვალეეა მეორეს ირაიფით დამპარაბეა გაუეშოს, როცა ეს უკანასკნელი მეორე რიგლოსამ საზღვაწოფოს ეოოკეა და მესამე სახელმწიფო რამ მეწინარ დამპარაბას ეუწეს ანის მოპირდაპირეს“. ლონდონის პრესსა იმ ზზრისაა, რომ ინგლიი ესსოფოდა გიეშმეა ოიშში, თუ საფარაგეთი ამას ოქთაა ანა სისტემატიურად დაარღვევს ნეტარაღიტტეს რესეთის სასარგებლოდ, როგორც აქამდე აოლეეეედეთ: ოუსის ყსადრეს თავ-შეაფარს ამეოეედეთ და ამეარად ეუხიდედეთ ქეკანაბინისა და სუოსოსაო. დღეკანეს: პასუხი, ეეთომ ოუსის ყსადარ სუოსაოს საფარაგეთის სამფლობელოდან 3 მილის სიშორეზე ეუდაღდეო, ეეროფეი პასუხია, რადგან თითონ საფარაგეთმა გამოაცხადა: „არც ერთ მეორპრ სახელმწიფოოს არა აქეს უფლება საფარაგეთის პორტები რაიმე სამხედრო საქმისათვის მოიხმაროსო“.

„ტიმის“-ი ᲛᲝᲜᲐᲮᲔᲗᲘᲡ ᲐᲛᲘᲡ თითმაზეე, ეეთოუ დეღლაყე ოუჰპაოყეს, რომ ადგ. როეყსტეგნსკი ჯიბეეეეეა, ნოსიიბეა, კამოანიია და ხონკეეეეეს ბუტტეეეთ სამხედრო მიზნით საოგეეეოლოდ, თანაც ტეტ ოიტოოიალეკ ზეიეის ზიგნით და არა ეარეეთო? ეზეეე არა კმაოა; იაპონიისა და ინგლიისს მთავრობათი უეკიოლმეეთი სამეეთი ამეეთ ბიის ფამეტეკეეეეე

თ. გიორგი ამირეჯიბი შეუერაცხყოფილად იცნო თავისი თავი და „იავერის“ რედაქციი გამოიწვია სამეფოტორო სასამართლეში, რისთვისაც მიმართა ხსენებული გაზეთის რედაქტორს ბ-ნ ფილიპე გოგიჩაიშვილს, როგორც რედაქციის წარმომადგენელს.

ჩვენ, მედიატორენი, თ. გიორგი ამირეჯიბის და ბ-ნ ფილიპე გოგიჩაიშვილის შორის ატეხილი გაბედვილების გამოსარკვევად მოწვეულნი, თ. ამირეჯიბის მხრით—პატრეკ ეფიანი და სამონ ვეხვიხიშვილი, ბ-ნ ფ. გოგიჩაიშვილის მხრით ელადიმერ ლორთქიფანიძე და პატრეკ სურენელაძე და ამ ოთხი პირის მიერ არჩეულნი თავმჯდომარე მიხეილ გედევანიშვილი—შეეკრიბნენ 23 აპრილს და,—ჩამოვართვეთ რა ხელწერილი თ. გიორგი ამირეჯიბს და ფილიპე გოგიჩაიშვილს, რომელთაც ისინი ერსოულობენ დაემორჩილონ სამედიატორო სასამართლოს გარდწყვეტილებას და აგრეთვე გამოსთქვამენ სურვილს, რომ ეს გარდაწყვეტილება გამოქვეყნებულ იქმნას გაზეთებში,—შეეკუდენით საქმის განხილვას, მოგისმინეთ ორივე მხარე, ჩვენება ჩამოვართვეთ ორივე მხარეს მიერ დასახელებულ მოწმეებს, გავიცანით საქმის შესახებ წერილობითი სამუდაი და სინდისის ქეშმ დავადგინეთ შემდეგი:

1. გაზეთმა „იავერის“ ამ წლის მეოთხე ნომერში არსებითად სწორედ გადმოგვცა თ. გიორგი ამირეჯიბის სიტყვა პრესის და სტატისტიკოსის შესახებ.

2. თუმცა თ. გიორგი ამირეჯიბის თავის სიტყვაში არ უხმაროია ფრაზა: «საკმაოა შეადგინოთ და გადავსცეთ, სადაც ჯერ არს, სია ამ მაგვე პირებისა, რომელნიც ქართლში დადგან და გლეხებს „ბუნტობას“ და კერძო საკუთრების უარყოფას ეუქადაგებენო», რაც თვითონ «იავერის“ რედაქციამ აღიარა, მაგრამ, მეეიდეთ რა მხედველობაში თ. გიორგი ამირეჯიბის სიტყვის შინაარსს და კილოს და აგრეთვე იმ საზოგადოებრივ პირობებსა, რომელნიც დღეს ჩაყენებულნი როგორც პრესსა, ისე კერძო ადამიანი, ვცნობთ, რომ გიორგი ამირეჯიბის სიტყვაში შეუფიქრებელი იყო და გაზეთ «იავერის“ საფუძველი ჰქონდა თ-ან ამირეჯიბის სიტყვისათვის ის განმარტება მიეცა, რომელიც მან მისცა.

3. მეეიდეთ რა მხედველობაში იმ გარემოებას, რომ თ. გიორგი ამირეჯიბი ხსენებულ კრებაზე აღფალვებული იყო, რადგან წინა დღეებში მის სახლს ეცემენი წაუყიდეს, აგრეთვე ყველა იმ გარემოებათა, რომელნიც საქმის განხილვებს დროს გამოიარეკნ, ჩვენ ვცნობთ, რომ თ. გიორგი ამირეჯიბის არ ჰქონდა დაბეზღების განზრახვა.

4. ეს ჩვენი დადგენილება დამეტყოლი იქმნას გაზეთ «იავერისა“ და «ცნობის ფურცელში“. დღევანდ ამა გარდაწყვეტილებისა ინახებოდეს თავმჯდომარესთან, ხოლო ორი პირი, მედიატორებისაგან ხელმოწერილი, გიეგზავნოს ბ-ნ ფილიპე გოგიჩაიშვილს და თ-ან გიორგი ამირეჯიბს.

თავმჯდომარე—**მიხეილ გედევანიშვილი.**

წევრნი: 1. **ს. ვეფაძიშვილი.**
2. **პეტრე ეფიანი.**
3. **პეტრე სურენელაძე.**
4. **ლორთქიფანიძე.**

1905 წ. 6 მაისი. ნამფიცალან ს̆ წერილ 8. **გედევანიშვილი.**

ᲡᲐᲓᲦᲔᲘᲡᲛ

მორჯულებული

(ერთის ეკის დღიურიდან).

მარტიდ-მარტო დავრჩინ.. მოგწყდი ქვეყანის ისე, როგორც ვარსკვლავებით მოკუდილ ცის კამარის მოსწყდება ხოლმე რომელიმე გულსწყინარე, წინ-დაუფდგომი ვარსკვლავი! მაგრამ ან კი რა შედარებაა?

ვარსკვლავი იგი მოწყვეტის დროს ცაკტლის ავდელ ბინაკე ვალდების ხოლმე შავნაწილად მიდუშული ცაზე დარჩენილსავე დედაპრის ფეიქრებიგან „უბედური, ამ წუთში ვიღაც მოაკვლო“! მე კი? მე კი მოგწყვი ქვეყანის ისე უმნიშვნელოდ, ისე უსმედოდ, რომ ერთი ადამიანიც კი არა მეეიქროს ჩემზე.

მაგრამ არა, როგორ არ მეეიქრობენ! თუ ბელში ჩაუვარდი იმათ, რომელთაც აკმაედ ეკმაესახეობიდი, ?ოგ ფლეს დამაკეფენენ.

სახლიდან, ქალაქის ამოვდენინ, უღიკონინ ფ ეკინიდისონ! ღმერთო ჩემო, ვის, ვის ეკმაესტრეტაფილ?!.. ის უბედური, ჩემი ოთაე!

ამბობენ, სატესაო კიკის დამაკუნელი, დამამკერეფელიაო. კი, მაგრამ ერთხელ ხომ მაინც ეფიანგეფდ მისი ეკლოვანი, ერთიდეკეკ ეკმესეი, ბრა შეაშეეკმან ბის დაბაეკმენ ფენკერტენ, ერთმეკლეკ ეკმესეი, ბოდ დარაკი და შაეინნენ ფიქრეკმენ გარაფფლის, მყოალ ლოგინნე ბმარიკეთ დადგიფენ ტუსაოს ეტეკეთ,—ალსდეკ, თავისუფალი ხარო“!

თავისუფალ?! ეს იყო მისი გეკოლი თქმა და ამა ეღიისა ეოდეკ. ვით გალიაში დამწყვეფილი და მეორე გასთვისუფალეკენ ჩიტი, ვით ეარლის ბოეკნარეაბში მოპიკეკეკ ბეკეპლეკი, გადაეთეწეკეს ყოველსავე ტენკეკეს და ერთ წუთს, ერთ საათს მაინც ოეკრძოს თავის თავს ბეენერეკ, ადამიანად. მზის სხივები თავრეკეს დაასხეკენ, ხალხთა ეროკა სიკოცხლის ძალას გაეეწყნელებს, თავის ქვეყანა ალეკა მიიკეკს მას, სატოფო გულმკერდს გადაფსნილნ და თავიდანვე ბოლოეკეკ ეკმესეკ, ბეეფერეკ, თავისუფალო!!.

მაგრამ რა ჰკნას იმან, ვისაც თავისი თავი ციხედ გადაპკეკეკია, ვისაც სული და გული მიბმული ხმენ, ვისაც ფიქრი მწუკეკ და ფიქრი მწურე მარად ტამს თავს დასტრიალეკს, ეიეკ თავის თავს ვერასდა გაჰკეკეკეკ, ეიეკ მთელი თავისი არსება ეოკაკეთის ტანკეკად გარდაჰკეკეკ?!

ოხ, ხალხო, ეკოლეკნო, ეკდიერნო! თქვენ ვერ იგრძნობთ ერთეულის ტანკეკას, როდესაც ყველანი წამაძეკელიმანთა ცხოვრობთ, როდესაც ყველანი ბეკლში ეკლოვან თქვენ ადამიანნებად და ეაზროიკ, ეოკეოინენეკიკ ჰკოოლიბარ ცხოვრების ნარნის ალლოსკეკეკ ტრიალეს!.

ადამიანნო! ნაეკეკრდით თქვენ თავს, შეიბარალოდ თითოეეკი ტანკეკეთ!

ჰა, ჰა, ჰა!.. ან კი ვის ეეზეეკენი?—შებრალების თხოვნა ხომ ოგიკე ვლაბაოთა, იკეიე ლაჩრობაა!

არა!.. ნუ შეიბრალებთ! მე ეირანი ვარ ტანკეკეეს. ადეკ, ეტანკეკს ყველი ის, ვინც თავის თავს თავის სულის სატესაოდ გადაპკეკეს!

მე პირველი ამითგანი ვარ!..

თავსტრე დამსახა, გამბეკეკი ძლიერთა ყოფნამ, მაგრამ ბრკეკეკიანი მეფნერიებმა, მეჩოდნა ხმალმა, ბზნიანმა ოკრომ, მეთმა სხეის უბედურეკ-ბაზე ოგიეფთან ბედნიერებამ!

მე ეია ვიყავ,—ისეთი სულდგმეული, რომელსაც ბუნებამ სიკოცხლე მოანიჭა, მაგრამ ხალხის თვალთმეყურეობამ კი ეს სიკოცხლე ჯოჯოხეთად გარდაექცია.

ხალხი ოგიეე ტყეკ, ტყე ულრანი, ტყე დამბურული, მოუფლელი, ტყე სტეკეეკ ძალიან გადაკეკეკეთ, ტყე მეფან მოგეკეენენ, მობოძოანენ, მობეუხლენ! როდესაც ეკოგიკი დაუეეეოოს ხოლმე ტყეს და თავისი ძმლეკეის საბეეფილნი ანადგურებს ფეკეეკ-გამმარ ხეეეს,—ტყე ეკნენის, ოხრავს, შეფოთეს დაეურეკულეკლად, მაგრამ ჩაეკეკეთ ხეეეს ეკ ან ბრალეს: თითოეეკეთ ხეკ თავისი თავი გასეარეკნა, სხეის დარი ალარა ჰკეკს!..

არც ჩემი ჯიგრი ჰკონდათ იმათ, ვინც მე სიკოცხლე მომანიეს. მე ნაყოფი ვარ ეკოეიერის თავ-დაეიეეკეებისა. ეიშმაე—ტირილი ლეიეეკეკ, საბსეკეთილ ვეფეკ ფ ეკ—ეკეკეკ ეკეეეკ ეკეეეკ ეტირი! ჩემს ცხოვრების დასაწყისი და დასასრული სულ ტირილი ყოფილა!..

მე კი მინდოდა, რომ ერთხელ მაინც გამეკინან! ბეეპრეეეი მოეეი, თეკალ უუეეეკენელი ხეკ-ბეკეეკი, გიემეკი ჩანჩეკეეეი, სკეოოოწილოდ მოაზა ფდეკელ მაკტარანეკეეკ ეკეკეეეკეეთ ოოო

წელიწადი, ფეხი მოეკვეთა... ქალქის ბაღლეკის და უწყალოდ მოსწყა ფესვს ისეთივე ბანმოკლე და სიცოცხლეგაბეზრებიანს მუშა ბალოს.

ცნობილი ვენის მერტნერები მოაკვეს ეკანასკნელი ცნობები სიფლეთი გარდაეკვეთებულითა შესახებ პირიანის სხვა-დასხვა ნაწილთა, სიიფანაკვ აშკარაა, რომ მუშათა ეანნების უწესრიგო და ეუბიგენო ბინადრობა მეტად ხელი შეშუოობია ამ ხანშირეულ ხანის მძიმენარობისათვის. ეი ცნობანიკ: ითოსს ხელზე ქალქის მსგავსი ეოფილია:

ეფროსაში —	15.
ეოლისეს მიდამოებში —	10
მაღალნენი —	20
სენ-ლიუ —	50
ლაეიოლენტი —	70
ჰლეზანსი —	104

ეს ეკანასკნელი მუშათა სამინდარია.

ამაეე ეკიმ მერტნერის სიტყვეი, ფერადითარი სიმეოვე ეკრა სპოთს ქალქის ბაღლეკის და სახლი, სადაც ერთი-ორეული ეკ დაუბუდნია ამ სენს, ყოველოვის საშიშია და ცოცხალითა სამარეს წარმოადგენს ჯანსაღის ადამიანისათვისაც კი.

ამისათვისაც არის, რომ ზოგიერთს სახლში ოეცსა და ორმოცის წლის განავლეობაშეი ქალქის ბაღლეკები ეკრ მოუსპიათ. მისის აზრით, სამეპოოა ასეთ სახლეთის სანიკალეშედ დანგრეკა. ეხოლოდ ამით შეიძლება მოისპოს სიქლეკეეთ. მერტნერის აზრით, ქალქის ეუბანო ეფაანეთ ოფით ბუნებაა და ცხოვეკის ზნის გამოკოკეტებელი შეკი. ამისათვეკ, ოეი ეურჩეკ ქალაქს, ზეიდვიოს საგანგებო კომისია, რომელმაც ეუნდა დაათვალიეოოს ყველა სახლეკი და ბოგიენის თვალეთი დაადგოს მათი სიფეკანეკ. სახლეკი სამ ჯეუოად დაიეოფა: „ეარგი", „საშუალო" და „ეეკარგისი". ყველა სახლს ეუნდა ჰქონდეს გარეკან მეოოფილი, ფიცარზე წაოწერილი ეიოსება, რაც მოკარანეეს გაუადვილებს შესახეკ სახლის დაკონეკბის. მაგრამ, სანამ მისს პრიკეკს სისრულეში მოიეკვანენ, ამ სენის ფეოოგბეთან რამდენიმე ათასი ბატიოსანი მარკკეეენ გამოკესლეკეა ადრეეედან წუთისოფელს.

თუ კი ბარიაზეი ასეა სამეე, რაღა უნდა ფსიქეთო ზეეენეკეს ბარიაზეი? ზეეენეკეკი ეშრომელი ხალხი ხომ მომეტებულად ნეტარეს, მიწეკის სართულებია ჩაწყვდეული და ეარეს დაალწეკეს თავს ამ ცოცხალთ სამარეს, ეიდრე თავეკ ეს ცოცხალთ ბიოლოგიურეს და ეკონომიურს ბირობებს არ გათეკეკოფენეს...

ნარკვანი.

ᲒᲣᲠᲘᲐ

(ზეთაკეკილოანები)

ამ ორა-სამი წლის წინად რომ ეკრიალ საზღვრის ფეოხლოფელებათან, ხეოთათ ეუკეკ ილეკეთებთან, ანა ბარტო ბუნებაზე, ანამეკ თეთო მატარკეკულთაგე შეიმჩეკდათ ამ ეკეკალეკის. ქარალეკის დაბეკ ყალბარკის ბაკოგრან მიეკეკმოდა სხვა-სხვეთი ეკეკალეკი ანა ბარტო კიდეკ, ფაბარკის სკეკაგე ეეკეკ ჭეკოდა ამ ფარეკ ეკრიალეკსა და ეკეკეკეს. ანა, ოეეკი კიდეკ, ფაბარკის ეკეკეკეკ ეეკეკ ეეკეკ ეკეკ ეკეკეკეკ ეკეკეკ ეკეკეკ